

Arrest

nr. 138 854 van 19 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn, van gemengde Russisch-Oekraïense origine, en afkomstig uit de stad Dnipropetrovsk.

In 1986 huwde u met Z.V.. Jullie kregen samen een zoon, Z.D.. In 1991 bent u gescheiden van uw man. In dezelfde periode leerde u M.S. (O.V. X) kennen, een Armeniër die voor zijn werk regelmatig naar Oekraïne reisde.

Op 4 mei 2012 zijn jullie wettelijk gehuwd te Dnipropetrovsk.

Na jullie huwelijk keerde uw huidige echtgenoot terug naar België waar hij al sinds 2004 verblijft.

Omdat het te lang zou duren om via de Belgische ambassade in Oekraïne een visum te verkrijgen, reisde u in februari of maart 2013 verborgen in de laadruimte van een minibus naar België om uw echtgenoot te bezoeken. U bleef toen ongeveer twee à drie weken in België.

Na uw terugkeer naar Oekraïne besloot u om de volgende keer op een legale manier naar België te reizen en hier vervolgens uw verblijf te regulariseren.

Op 26 februari 2014 vertrok u met de trein naar Kiev om uw aanvraag voor een visum bij de Belgische ambassade in te dienen.

Toen u aankwam in Kiev was de situatie er erg onrustig door de politieke ontwikkelingen. Er heerste chaos en overal liepen groepen gemaskerde en gewapende jongemannen rond. Op het plein voor het station werd u aangesproken door drie Oekraïens sprekende gemaskerde jongemannen die vroegen waar u naartoe ging. Toen ze hoorden dat u Russisch sprak, maakten ze uw handtas open. De jongemannen vonden uw reispaspoort en zagen dat u in Moskou geboren was. Vervolgens scholden ze u uit en spuwden ze op u. Ze verscheurden ook uw reispaspoort. U gaf hen uw juwelen waarna ze u met rust lieten.

U liep het station binnen en keerde met de trein terug naar Dnipropetrovsk.

Daarna bracht u uw echtgenoot in België op de hoogte dat u niet meer durfde terugkeren naar Kiev om uw reisdocumenten te regelen.

In Dnipropetrovsk was de situatie echter ook onveilig. Groepen jongemannen afkomstig uit West-Oekraïne kwamen naar de stad. Ze klopten op de deuren van de huizen om na te gaan of er Russisch sprekenden woonden. Als ze hoorden dat de bewoners Russisch spraken, zetten ze met krijt een kruisje op de deur. Dit gebeurde ook twee of drie keer bij u.

Verder zag u op straat dat Russisch sprekenden werden lastiggevallen door dergelijke groepen.

U was bang om buiten te komen. Uw echtgenoot regelde uw illegale reis per minibus naar België.

Op 12 maart 2014 kwam u in België aan en 17 maart 2014 diende u een asielaanvraag in.

Te staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw Oekraïens paspoort, een gelegaliseerde kopie van uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw diploma met bijhorende puntenlijst, uw internationaal paspoort, en uw vergunning voor ondernemerschap.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u er problemen kende omwille van uw Russische origine. Daarnaast verwees u ook naar de algemene onveilige en onstabiele situatie in Oekraïne (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/09/2014, p. 5-12).

Met betrekking tot uw problemen omwille van uw Russische origine verklaarde u dat u op 26 februari 2014 naar Kiev reisde met de bedoeling om de nodige reisdocumenten te regelen voor uw vertrek naar België.

Na uw aankomst in het station van Kiev, werd u echter lastiggevallen door een groep jongeren die u uitscholden en op u spuwden omdat u Russisch sprak.

U beweerde dat ze ook uw reispaspoort verscheurden, omdat ze zagen dat u in Moskou geboren was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/09/2014, p. 5-6).

In verband met dit incident stelde u zelf dat het in die periode ten gevolge van de politieke ontwikkelingen in Oekraïne erg onrustig was in Kiev en dat er overal groepen gemaskerde en gewapende jongemannen rondliepen die vooral Russisch sprekenden lastigvielen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/09/2014, p. 5, 6), hetgeen ook niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal.

Verder stelde u dat groepen jongemannen afkomstig uit Oekraïne twee à drie keer bij u thuis aanklopten in Dnipropetrovsk en dat ze vervolgens met krijt een kruisje op uw voordeur aanbrachten omdat u Russisch sprekend was. U verklaarde dat dit bij meerdere Russisch sprekenden in uw stad gebeurde (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/09/2014, p. 7-8).

Behalve dit eenmalige incident in Kiev en het feit dat er enkele keren op de deur van uw huis in Dnipropetrovsk met krijt een kruisje werd aangebracht, stelde u echter dat u verder niet persoonlijk bedreigd werd of fysiek aangevallen werd omwille van uw Russische origine (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/09/2014, p. 9).

U haalde wel nog aan dat uw zoon werd ontslagen. U beweerde dat er op zijn werk omwille van de slechte economische situatie enkele mensen ontslagen moesten worden en dat men er de voorkeur aan gaf om uw zoon die Russisch sprekend is te ontslagen.

U stelde voorts dat het in het algemeen actueel moeilijk is voor Russisch sprekenden om werk te vinden in Oekraïne en dat ze ook andere moeilijkheden ondervinden in het dagelijks leven onder meer bij het verkrijgen van allerhande documenten bij administratieve diensten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/09/2014, p. 9, 10, 11, 12).

Er dient echter te worden vastgesteld dat al deze door u aangehaalde problemen alsook de verschillende los van elkaar staande incidenten omwille van uw Russische origine en het feit dat u Russisch sprekend bent echter onvoldoende zwaarwichtig zijn om in uw hoofde te kunnen spreken van

vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald van de definitie van subsidiaire bescherming.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd dat de speciale waarnemingsmissie van het OVSE de situatie in de provincie Dnipropetrovsk actueel als kalm omschrijft. In uw stad Dnipropetrovsk, waar de Russisch sprekenden trouwens de meerderheid vormen, vonden geen gewelddadige incidenten plaats waarbij personen van Russische origine of Russisch sprekenden betrokken waren en er zijn ook geen aanwijzingen dat er actueel specifiek voor personen van Russische origine of Russisch sprekenden enig risico op vervolging is.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidsituatie in de stad Dnipropetrovsk (provincie Dnipropetrovsk) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie.

Uw Oekraïens paspoort, de gelegaliseerde kopie van uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw diploma met bijhorende puntenlijst, uw internationaal paspoort, en uw vergunning voor ondernemerschap bevatten namelijk louter persoonsgegevens alsook gegevens betreffende de door u gedane studies en uw professionele activiteiten die hier niet in twijfel getrokken worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 oktober 2014 (zie p. 6) een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), een schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en een schending van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Volgens verzoekster redeneert de commissaris-generaal verkeerdelijk dat de veiligheidssituatie in de stad Dnipropetvsk (provincie Dnipropetvsk), waarvan zij afkomstig is, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als een dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Er wordt daartoe verwezen naar de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat er geen gewelddadige incidenten plaatsvonden waarbij personen van Russische origine of Russisch-sprekenden betrokken waren en dat er ook geen aanwijzingen zijn dat er actueel specifiek voor personen van Russische origine of Russisch-sprekenden enig risico op vervolging is.

Verzoekster wijst erop dat zij tijdens haar verhoor op het Commissariaat-generaal op 1 september 2014 daarentegen uitdrukkelijk aangaf dat zij in haar land van herkomst gediscrimineerd werd daar zij van gemengde Russisch-Oekraïense origine is.

Verzoekster stelt dat zij verklaarde dat zij meerdere malen werd lastiggevallen door jongeren die haar uitscholden en op haar spuwden omdat zij Russisch sprak, dat groepen jonge mannen afkomstig uit West-Oekraïne, twee à drie keer bij haar thuis aanklopten in Dnipropetrovsk en dat men vervolgens met krijt een kruis op haar voordeur aanbrachten omdat zij Russisch-sprekend was, dat dit bij meerdere Russisch-sprekenden in haar stad gebeurde, dat haar zoon werd ontslagen omwille van de slechte economische situatie en dat, onder diegenen die voor ontslag in aanmerking kwamen, eerst de Russisch-sprekenden aan bod kwamen.

Zij vervolgt dat zij ook wees op het feit dat het in het algemeen actueel moeilijk is voor Russisch-sprekenden om werk te vinden in Oekraïne en dat ze ook andere moeilijkheden ondervinden in het dagelijks leven onder meer bij het verkrijgen van allerhande documenten bij administratieve diensten.

Zij besluit dat al deze elementen samen er toch op wijzen dat zij werd gediscrimineerd in haar land van herkomst omwille van haar gemengde Russisch-Oekraïense origine.

Verzoekster merkt op dat de commissaris-generaal wél erkent dat er ten gevolge van de politieke ontwikkelingen het in Oekraïne erg onrustig is, zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch besluit dat de situatie in de provincie actueel als kalm wordt omschreven.

Zij voert aan dat als kennis wordt genomen van recente verslaggeving toch blijkt dat er in Oekraïne wél degelijk discriminatie ten opzichte van Russische minderheden bestaat.

Zij haalt het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken aan waaruit blijkt dat er wel degelijk een bijzondere waakzaamheid aangeraden wordt bij het reizen naar Oekraïne zodat volgens haar de algemene situatie in Oekraïne met andere woorden helemaal niet zo rooskleurig kan aanzien worden; reizen naar de provincies Donetsk en Loehansk, evenals naar het schiereiland Krim worden ten sterkste afgeraden. Zij stelt dat uit dit reisadvies ook blijkt dat de rust rond het Maidan-plein wel degelijk is teruggekeerd, maar dat niet kan worden uitgesloten dat ten gevolge politieke ontwikkelingen in Kiev of andere steden, nieuwe manifestaties zouden plaatsvinden die tot ongeregelde heden leiden. Zij stelt dat Belgen die naar Oekraïne reizen of ze zich bevinden, aangeraden wordt om een bijzondere waakzaamheid aan de dag te leggen en de lokale berichtgeving op de voet te volgen en zich te informeren over plaatsen waar zich betogingen en protesten voordoen en deze plaatsen ten zeerste te mijden.

Zij is van oordeel dat uit deze informatie, die op 29 oktober 2014 nog steeds geldig is, duidelijk blijkt dat de veiligheidssituatie op dit moment misschien iets stabiel is, maar dat dit geen garantie biedt voor de toekomst dat dit ook zo zal blijven; er wordt gesteld dat ten gevolge van politieke ontwikkelingen het niet uitgesloten kan worden dat er opnieuw manifestaties zouden plaatsvinden die tot ongeregelde heden leiden. Zij stelt dat het er op dit ogenblik misschien wel iets rustiger is, maar de politieke ontwikkelingen er nog steeds zijn.

Volgens informatie die zij bijbrengt is in de provincie Dnipropetrovsk momenteel gouverneur Igor Kolomoisky aan de macht, "*een Russofobe oligarch*". Als iemand Kolomoisky niet aanstaat, dan stuurt hij zijn milities op deze persoon en zijn gezin af. Zijn idee om een premie van 10000 dollar toe te kennen voor elke 'separatist' die wordt overmeesterd en aan de overheid wordt overgedragen, geeft alleszins een idee van de weinig pacifistische wijze waarop de oligarch het conflict wenst op te lossen. Zij laat gelden dat de situatie in Oekraïne helemaal nog niet van een leien dakje loopt en derhalve de Belgische Staat geenszins een persoon mag uitzetten, op welke wijze dan ook, naar het land waar het leven of de veiligheid van de asielzoeker zou bedreigd worden op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde groep of zijn politieke overtuiging.

Volgens haar schendt de manier van redeneren van de commissaris-generaal en zijn gebrekkig onderzoek op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Ook wordt de materiële motiveringsplicht die gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier, geschonden. Volgens haar blijkt ten overvloede dat de commissaris-generaal zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze weigeringsbeslissing is gekomen.

Verzoekster vraagt om van haar de vluchtelingenstatus te erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; meer subsidiair vraagt zij om de bestreden beslissing te vernietigen en haar dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor verder en grondig onderzoek waarbij rekening wordt gehouden met de actuele situatie in Oekraïne.

2.1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "*Reisadvies Buitenlandse Zaken 29 oktober 2014*" en "*Bouw muur met prikkeldraad aan grens met Rusland*" dd. 13 juni 2014 en "*Igor Kolomoisky, de gangster-gouverneur uit Oekraïne*" dd. 24 juli 2014.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; *UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205*). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84*).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; *UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204*).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad stelt vast dat:

(i) de door verzoekster aangehaalde problemen alsook de verschillende los van elkaar staande incidenten omwille van haar Russische origine en het feit dat zij Russisch-sprekend is, onvoldoende

zwaarwichtig zijn om in haar hoofde te kunnen spreken van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of van ernstige schade zoals bepaald van de definitie van subsidiaire bescherming;

(ii) uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de speciale waarnemingsmissie van het OVSE de situatie in de provincie Dnipropetrovsk actueel als kalm omschrijft, dat er in de stad Dnipropetrovsk, waar de Russisch-sprekenden trouwens de meerderheid vormen, geen gewelddadige incidenten plaatsvonden waarbij personen van Russische origine of Russisch-sprekenden betrokken waren en dat er ook geen aanwijzingen zijn dat er actueel specifiek voor personen van Russische origine of Russisch-sprekenden enig risico op vervolging is;

(iii) uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming, gelet op de informatie in het administratief dossier.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift haar verklaringen herhaalt, waaruit volgens haar blijkt dat zij in haar land van herkomst gediscrimineerd werd daar zij van gemengde Russisch-Oekraïense origine is en dat de aangevoerde incidenten "*samen er toch op wijzen dat zij werd gediscrimineerd in haar land van herkomst omwille van haar gemengde Russisch-Oekraïense origine*", wijst de Raad erop dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen.

Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in.

Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

De problemen en incidenten waarvan verzoekster melding maakt, zijn naar het oordeel van de Raad echter niet dermate systematisch en zwaarwichtig.

Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar het reisadvies van de Belgische FOD Buitenlandse Zaken, antwoordt de Raad dat een reisadvies gericht is op toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn. Dit reisadvies kan aldus niet zonder meer worden doorgetrokken voor personen zoals verzoekster die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn.

Het reisadvies waarnaar verzoekster verwijst, is dan ook irrelevant en geenszins te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen, gezien een reisadvies niet slaat op verzoekers concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land (RvS, nr. 174.848 van 25 september 2007; RvS, nr. 176.206 van 26 oktober 2007).

De bij het verzoekschrift gevoegde artikelen "*Bouw muur met prikkeldraad aan grens met Rusland*" dd. 13 juni 2014 en "*Igor Kolomoisky, de gangster-gouverneur uit Oekraïne*" van 24 juli 2014- doen evenmin afbreuk aan de recentere informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, met name "*COI Focus: Oekraïne: Veiligheidssituatie in de provincie Dnipropetrovsk*" van 5 september 2014, waaruit blijkt dat de speciale waarnemingsmissie van het OVSE de situatie in de provincie Dnipropetrovsk actueel als kalm omschrijft, dat er in de stad Dnipropetrovsk, waar de Russisch-sprekenden trouwens de meerderheid vormen, geen gewelddadige incidenten plaatsvonden waarbij personen van Russische origine of Russisch spreken betrokken waren en dat er ook geen aanwijzingen zijn dat er actueel specifiek voor personen van Russische origine of Russisch-sprekenden enig risico op vervolging is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt niet aangenomen dat er in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging aanwezig is als bedoeld in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Verzoekster maakt ook niet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als bedoeld in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt daarnaast dat verzoekster in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst geen reëel risico op ernstige schade zouden loopt zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van "*International Protection Considerations related to developments in Ukraine - Update I*" van UNHCR van juli 2014 en van "*COI Focus: Oekraïne: Veiligheidssituatie in de provincie Dnipropetrovsk*" van 5 september 2014 - stelt de Raad immers vast dat de actuele veiligheidssituatie in de stad Dnipropetrovsk (provincie Dnipropetrovsk), waarvan verzoekster afkomstig is, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

De door verzoekster bij haar verzoekschrift gevoegde artikelen, met name "*Bouw muur met prikkeldraad aan grens met Rusland*" van 13 juni 2014 en "*Igor Kolomoisky, de gangster-gouverneur uit Oekraïne*" van 24 juli 2014, tonen geenszins aan dat er in Dnipropetrovsk een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch dat voornoemde informatie van de commissaris-generaal foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien deze informatie in het administratief van meer recente datum is dan deze door verzoekster voorgelegd.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoot.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE